

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณะทั่วไปของข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากรายงานทางการเงินประจำปีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2542 – 2545 ซึ่งแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรมตามตารางที่ 4-1 ดังนี้

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนบริษัท ในกลุ่มอุตสาหกรรมทั้งหมดที่มีการซื้อขายค่าของสินทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2542 - 2545

ลำดับ ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน บริษัท ทั้งหมด	จำนวนบริษัทที่มี การซื้อขายค่าของ สินทรัพย์	จำนวนบริษัทที่ไม่มี การซื้อขายค่าของ สินทรัพย์
1	กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร	42	30	12
2	กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	35	20	15
3	กลุ่มวัตถุดิบและสินค้า อุตสาหกรรม	38	19	19
4	กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	47	28	19
5	กลุ่มทรัพยากร	10	7	3
6	กลุ่มบริการ	68	49	19
7	กลุ่มเทคโนโลยี	33	15	18
8	Companies Under Rehabilitation	56	43	13
9	อื่นๆ	5	3	2
	รวม	334	214	120

จากตารางที่ 4-1 แสดงให้เห็นว่า บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2542 – 2545 จากทั้งหมด 334 บริษัท ใน จำนวน 9 กลุ่มอุตสาหกรรม มีจำนวน บริษัทที่มีการซื้อขายค่าของ

สินทรัพย์ จำนวน 214 บริษัท และ 120 บริษัท เป็นจำนวนที่ไม่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์

จากเงื่อนไขการคัดเลือกกลุ่มอุตสาหกรรมทำให้คงเหลือกลุ่มอุตสาหกรรมที่นำมาศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ จำนวน 6 กลุ่ม (ตามตารางที่ 4-2) โดยตัดกลุ่มอุตสาหกรรมที่ไม่เข้าเงื่อนไขข้างต้นจำนวน 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มทรัพยากร
2. กลุ่มบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างฟื้นฟูการดำเนินงาน
3. กลุ่มอื่นๆ

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนบริษัท ใน 6 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2542 - 2545

ลำดับ ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนบริษัทที่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์
1	กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	30
2	กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	20
3	กลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม	19
4	กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	28
5	กลุ่มบริการ	49
6	กลุ่มเทคโนโลยี	15
รวมจำนวนบริษัททั้งหมด		161

จากตารางที่ 4-2 แสดงให้เห็นว่า บริษัทที่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์ มีจำนวน 161 บริษัท ใน 6 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยในกลุ่มบริการมีจำนวนบริษัทที่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์มากที่สุด จำนวน 49 บริษัท และกลุ่มเทคโนโลยี มีจำนวนบริษัทที่มีการด้อยค่าของสินทรัพย์น้อยที่สุด จำนวน 15 บริษัท

จากการศึกษานโยบายบัญชีในเรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ของบริษัทในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมดังกล่าวข้างต้น พบว่า สินทรัพย์ที่เกิดการด้อยค่าเนื่องมาจากสินทรัพย์มีมูลค่าตามบัญชี สูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนจากสินทรัพย์นั้น และการด้อยค่าของสินทรัพย์ดังกล่าวเป็นไปตามข้อบ่งชี้ที่มาตรฐานบัญชีกำหนด ดังนี้

ปัจจัยภายใน เช่น

1. กิจกรรมที่มีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิต
2. มีรายการขาดทุนเกินทุน
3. เครื่องจักรเลิกการผลิต
4. สินทรัพย์ไม่ได้ใช้งาน
5. อาคารหยุดประกอบกิจการ/ปิดโรงงาน

ฯลฯ

ปัจจัยภายนอก เช่น

1. ภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ กิจกรรมชะลอตัว
2. มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี
3. สินทรัพย์สุทธิสูงกว่ามูลค่าตลาด

ฯลฯ

ผลการศึกษพบว่า ข้อบ่งชี้ที่ทำให้เกิดการด้อยค่าของสินทรัพย์ มาจากปัจจัยภายในประมาณร้อยละ 20 และปัจจัยภายนอกประมาณ ร้อยละ 80 ซึ่งสรุปได้ว่า การด้อยค่าของสินทรัพย์ส่วนใหญ่มาจากปัจจัยภายนอก และในแต่ละอุตสาหกรรมมีข้อบ่งชี้การด้อยค่าไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับประเภทของสินทรัพย์ที่เกิดการด้อยค่า ส่วนในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลการด้อยค่าของสินทรัพย์ ส่วนใหญ่กิจการจะเปิดเผยข้อมูลตามที่มาตรฐานบัญชีกำหนด

ตารางที่ 4-3 แสดงประเภทของสินทรัพย์ที่เกิดการด้อยค่า ในปี พ.ศ. 2542 - 2545

ลำดับที่	ประเภท	เปอร์เซ็นต์ (%)
1	ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (PPE)	51
2	เงินลงทุน	34
3	สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	14
4	สินทรัพย์อื่น	1
รวม		100

จากตารางที่ 4-3 แสดงให้เห็นว่า ประเภทของสินทรัพย์ที่เกิดการด้อยค่าสูงสุด คือ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (PPE) คิดเป็น ร้อยละ 51 อันดับสอง คือ เงินลงทุน คิดเป็น ร้อยละ 34

อันดับสาม คือ สินทรัพย์ไม่มีตัวตน คิดเป็น ร้อยละ 14 ส่วนประเภทสินทรัพย์ที่มีการด้อยค่าต่ำสุด คือ สินทรัพย์อื่น คิดเป็น ร้อยละ 1

ผลการศึกษาพบว่า สินทรัพย์ประเภท ที่ดิน อาคาร และ อุปกรณ์ ที่ด้อยค่าส่วนใหญ่ กิจการได้มีการประเมินราคาสินทรัพย์ โดยผู้ประเมินอิสระจากภายนอก คิดเป็น ประมาณ ร้อยละ 52 ของกิจการ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบราคาตลาด Market Approach

ตารางที่ 4-4 แสดงการด้อยค่าของสินทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ. 2542 - 2545

ลำดับ ที่	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวน บริษัท	การด้อยค่าของ สินทรัพย์ (พันล้านบาท)	การด้อยค่าของ สินทรัพย์ ต่อสินทรัพย์รวม (%)
1	กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรม อาหาร	30	1.52	0.96
2	กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค	20	2.40	1.22
3	กลุ่มวัตถุดิบและสินค้า อุตสาหกรรม	19	2.96	1.83
4	กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	28	9.09	0.94
5	กลุ่มบริการ	49	9.67	2.4
6	กลุ่มเทคโนโลยี	15	21.20	2.22
	รวม	161	46.84	1.65

จากตารางที่ 4-4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการด้อยค่าสูงสุด คือ กลุ่มเทคโนโลยี เป็นเงิน 21.2 พันล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 2.22 ของสินทรัพย์รวม อันดับสอง คือ กลุ่มบริการ เป็นเงิน 9.67 พันล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 2.4 ของสินทรัพย์รวม และกลุ่มที่มีการด้อยค่าน้อยที่สุด คือกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร เป็นเงิน 1.52 พันล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ 0.96 ของสินทรัพย์รวม แต่กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีอัตราการด้อยค่าของสินทรัพย์ต่ำที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 0.94 ของสินทรัพย์รวม เป็นเงิน 9.09 พันล้านบาท

ตารางที่ 4-5 การแจกแจงของตัวแปร

	N	Mean	Std. Deviation	Variance
% Impair	305	-.690153	1.8815	3.54
SIZE	305	15.0651	1.3019	1.695
D/E	305	.14230	1.3449	1.809

จากตารางที่ 4-5 การแจกแจงของตัวแปร ปัจจัยทางด้านขนาดของกิจการ และปัจจัยทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น พบว่า ปัจจัยทางด้านขนาดของกิจการ มีค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ เท่ากับ 15.0651 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.3019 และปัจจัยทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อผู้ถือหุ้น มีค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ เท่ากับ 0.14230 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.3449

ตารางที่ 4-6 การวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามตัวแบบ

	% Impair	Size	D/E
% Impair	1.000		
Size	-.130	1.000	
D/E	.078	.216	1.000

การทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระจากสมการถดถอยเชิงพหุ ผู้วิจัยคาดหวังทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าว

การทดสอบสมมติฐาน

จากวัตถุประสงค์การวิจัยที่ต้องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติทางบัญชี เรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ ซึ่งใช้วิธีการทดสอบจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ เพื่อตอบสมมติฐานงานวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรตาม (Y) คือ เปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ต่อสินทรัพย์รวม

2. ตัวแปรอิสระ (X) คือ ประเภทของกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งใช้ตัวแปรหุ่น (SD1, SD2, SD3, SD4, SD5) เป็นตัวแทนกลุ่มอุตสาหกรรมทั้ง 6 กลุ่ม ขนาดของกิจการ (Size) ประเภทของสำนักงานสอบบัญชี เป็นตัวแปรหุ่น (AD) เป็นตัวแทนสำนักงานสอบบัญชีทั้ง 2 กลุ่ม และ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (D/E)

ทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ จากสมการถดถอยของตัวแปรดังต่อไปนี้

$$Y (\% \text{ Impair})_{it} = \dots_0 + \dots_1 SD1 + \dots_2 SD2 + \dots_3 SD3 + \dots_4 SD4 + \dots_5 SD5 + \dots_6 \text{Size}_{it} + \dots_7 AD + \dots_8 D/E I_t + \epsilon_{it}$$

โดยที่

$Y (\% \text{ Impair})_{it}$ = % การด้อยค่าของสินทรัพย์ในกิจการที่ I ณ ช่วงเวลา t

SD1 = 1 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ 1 และ 0 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

SD2 = 1 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ 2 และ 0 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

SD3 = 1 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ 3 และ 0 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

SD4 = 1 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ 4 และ 0 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

SD5 = 1 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่ 5 และ 0 ถ้าเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ

Size_{it} = ขนาดของกิจการที่วัดค่าจากสินทรัพย์รวมในกิจการที่ I ณ ช่วงเวลา t

AD = 1 ถ้าเป็นสำนักงานขนาดใหญ่ (Big 4) และ 0 ถ้าเป็นสำนักงานสอบบัญชีอื่น ๆ

D/E I_t = อัตราส่วนหนี้สินหารส่วนของผู้ถือหุ้นในกิจการที่ I ณ ช่วงเวลา t

ϵ_{it} = ค่าความคลาดเคลื่อนในกิจการที่ I ณ ช่วงเวลา t

จากสมการดังกล่าวผู้วิจัยคาดหวังทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรไว้ดังนี้

ปัจจัยทางด้านกลุ่มอุตสาหกรรมจะพิจารณาจากตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ทั้งห้าค่าพร้อมกัน โดยที่ตัวแปรหุ่นตัวใดตัวหนึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัจจัยทางด้านประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมมีอิทธิพล (ความสัมพันธ์) ให้เกิดความแตกต่างเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์

ปัจจัยทางด้านขนาดกิจการจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ (Beta มีค่าเป็นลบ) และพิจารณาความสัมพันธ์จากค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ปัจจัยทางด้านสำนักงานสอบบัญชีจะพิจารณาจากตัวแปรหุ่น (Dummy Variable) ทั้งสองค่าพร้อมกัน โดยที่ตัวแปรหุ่นตัวใดตัวหนึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัจจัยทางด้านสำนักงานสอบบัญชีมีอิทธิพล (ความสัมพันธ์) ให้เกิดความแตกต่างเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์

ปัจจัยทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ (Beta มีค่าเป็นบวก) และพิจารณาความสัมพันธ์จากค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-7 ผลการทดสอบการวิเคราะห์ตามสมการถดถอย

$$Y (\% \text{ Impair})_i = \dots_0 + \dots_1SD1 + \dots_2SD2 + \dots_3SD3 + \dots_4SD4 + \dots_5SD5 + \dots_6Size_i + \dots_7AD + \dots_8D/E\ i + \epsilon_i$$

	R Square	Adjusted R Square	Standardized Coefficients Beta	Sig.	Expected Sign
Model 1	.064	.037			
SD1			-.113	.204	(?)
SD2			-.014	.876	(?)
SD3			-.116	.144	(?)
SD4			.030	.724	(?)
SD5			.000	.999	(?)
Size			-.212	.002***	(-)
AD			-.098	.116	(?)
D/E			.125	.043**	(+)

หมายเหตุ ***ณ ระดับนัยสำคัญ .01
**ณ ระดับนัยสำคัญ .05
*ณ ระดับนัยสำคัญ .10

จากตารางที่ 4-7 ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยเพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย

- ผลการวิเคราะห์ตามสมการถดถอยเชิงพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยพิจารณาจากค่าของตัวแปรหุ่นทั้งห้าค่าที่เป็นตัวแทนของประเภทกลุ่ม

อุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (SD1), กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (SD2) และกลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม (SD3) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ส่วนกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (SD4), กลุ่มบริการ และกลุ่มเทคโนโลยี (SD5) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ และผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่กันทั้ง 5 ค่า พบว่า เปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม ดังนั้น สรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านกลุ่มอุตสาหกรรม ไม่มีผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์

- ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ซึ่งเป็นไปตามทิศทางที่คาดหวัง เพื่อตอบสนองมติฐานของงานวิจัยปัจจัยทางขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ณ นัยสำคัญทางสถิติ .01

- สำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับเปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ และผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานบัญชีทั้งสองกลุ่ม พบว่า เปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

- อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับ เปอร์เซ็นต์การด้อยค่าของสินทรัพย์ซึ่งเป็นไปตามทิศทางที่คาดหวัง ณ นัยสำคัญทางสถิติ .05

การทดสอบเพิ่มเติม

หลังจากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุแล้ว ในส่วนของ ปัจจัยด้านขนาด ได้ทำการทดสอบเพิ่มเติมโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่มตัวแปร ตามวิธีทางสถิติ t-test ซึ่งได้กำหนดสมมติฐานงานวิจัย ดังนี้

H_0 : ปัจจัยทางด้านขนาดของกิจการมีผลต่อการด้อยค่าของสินทรัพย์แตกต่างกัน กำหนดเป็นสมมติฐานทางสถิติ ดัง ต่อไปนี้

$$H_0: \mu_{\text{SIZE(SMALL)}} = \mu_{\text{SIZE(BIG)}}$$

$$H_1: \mu_{\text{SIZE(SMALL)}} \neq \mu_{\text{SIZE(BIG)}}$$

ตารางที่ 4-8 การแจกแจงตัวแปรขนาดของกิจการตัวแบบ

	N	Mean	Std. Deviation	Variance
SIZE (SMALL)	151	2.6826	5.1094	.4158
SIZE (BIG)	151	1.7721	4.3889	.3572

จากตารางที่ 4-8 การแจกแจงของตัวแปร ปัจจัยทางด้านขนาดของกิจการ โดยทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมต่ำกว่าค่ามัธยฐาน (SIZE-SMALL) และกลุ่มที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมสูงกว่าค่ามัธยฐาน (SIZE-BIG) พบว่า กลุ่มที่เป็นบริษัทขนาดเล็ก (SIZE-SMALL) มีค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ เท่ากับ 2.6826 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.1094 และกลุ่มที่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ (SIZE-BIG) มีค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ เท่ากับ 1.7721 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.3889

ตารางที่ 4-9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ของปัจจัยด้านขนาดของกิจการ

	Mean	Std. Deviation	Sig. (2-tailed)
SIZE (SMALL) – SIZE (BIG)	.9105	5.87921	.059

จากตารางที่ 4-9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการด้อยค่าของสินทรัพย์ของกิจการที่มีขนาดเล็กเปรียบเทียบกับ กิจการที่มีขนาดใหญ่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นสรุปได้ว่า กิจการที่มีขนาดเล็ก และกิจการที่มีขนาดใหญ่ มีการด้อยค่าสินทรัพย์ที่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของงานวิจัย

ตารางที่ 4-10 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
การด้อยค่าของสินทรัพย์	
H1: ปัจจัยทางด้านกลุ่มอุตสาหกรรมมีความสัมพันธ์กับระดับความแตกต่างของการด้อยค่าของสินทรัพย์	ปฏิเสธ
H2: ปัจจัยทางด้านขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการด้อยค่าของสินทรัพย์	ยอมรับ
H3: ปัจจัยทางด้านสำนักงานสอบบัญชีมีความสัมพันธ์กับระดับความแตกต่างของการด้อยค่าของสินทรัพย์	ปฏิเสธ
H4: ปัจจัยทางด้านอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (โครงสร้างเงินทุน) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการด้อยค่าของสินทรัพย์	ยอมรับ